

A ravasz főtiszt

Hogyan fészt le a főváros a földművelésügyi miniszteriumot?

(Saját tudósítónktól.) A főváros leleményességéről eddig nem hallottunk legendákat és valószínű, hogy ezután se fogunk hallani. A pesti közigazgatásban megy minden a maga unalmas útján, minden ötlet és élelmesség nélkül. Nem lehet ráfogni a főváros tisztviselőire, hogy tulságosan találekonyak, hogy kanállal eszik az eredetiséget és hogy tuljárnak a legokosabb ember eszén is. Ilyen inszINUÁCIÓKKAL senki se illesse a lomha pesti közigazgatást, ne mondja senki, hogy a városházán nagyon önállóan gondolkodnak.

De minden szabály alól van kivétel és itt el fogjuk mondani, hogyan játszotta ki a főváros városgazdasági ügyosztálya a földművelésügyi miniszteriumot.

I.

A főváros gazdasági ügyosztálya az Öllői-ut végén, a kuttói dűlőben konyhakertészetet létesített. Konyhakertészet volt már, ellenben *konyhakertészek nem voltak*. A főváros elsősorban a bolgárookra gondolt, ők a világ legjobb konyhakertészei.

II.

A gazdasági ügyosztály megírta már levelét Bulgáriába, amikor közbelépett a nagyméltóságú magyar királyi földművelésügyi miniszterium. Erre se lehet ráfogni, hogy tulságos hive volna a haladásnak, most is mint akadálytámasztó jelentkezett. A földművelésügyi miniszterium ráírt a fővárosra, hogy a konyhakertészet szép dolog ugyan, bolgár konyhakertészt azonban nem szabad alkalmazni.

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

635

Szerző

Cím

A ravasz főtiszt.

Helv

Idő

1913

Személy

Forrás:

Pesti társulat

Bor.

(Hely)

1913 *VII/30*

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Helyszám

III.

Mit volt mit tenni; a főváros gazdasági ügyosztálya visszavonta Bulgáriába írott levelét és most már itt, ebben a szép hazában nézett a konyhakertek művelői után. Kutattak Makón és más konyhakertészeti központban, felkutaták az egész országot. Hetekig keresett, kutatott és apróhirdetett a városgazdasági ügyosztály, az eredmény azonban nulla maradt. Egy szál konyhakertész nem sok, de *ennyit se tudtak a kuttói dűlőben lévő konyhakertészet számára felfedezni.*

IV.

A városgazdasági ügyosztályban egészen tanácstalanul ültek; mit lehet a kuttói konyhakertészzel csinálni? Ekkor előállott Alemann Aladár. Alemann főtiszt a városgazdasági ügyosztályban. Ő a konyhakertészet szervezője és főfelügyelője.

— Van egy ötletem — mondta — Bulgáriából kell konyhakertészeket hozatni.

— Hallja, ne vicceljen, Alemann ur, hiszen a földművelésügyi miniszterium éppen ezt tiltotta el.

— Mégis Bulgáriából fogunk hozatni — ragaszkodott a lehetetlennek látszó ötlethez Alemann Aladár.

— És mi lesz, ha a földművelésügyi miniszteriumban rájönnek a turpisságra?

— Azt csak tessék rám bizni.

V.

Rábízták a dolgot Alemann Aladárra és két hét múlva már itt is voltak a bolgár kertészek. Alemann főtiszt ur pedig szép sorba állította a bolgárokat és ezt a szónoklatot intézte hozzájuk:

— A nagyméltóságú földművelésügyi miniszterium tiltó rendelete folytán ti bolgárok nem művelhetitek a konyha-

kertészetet. De, muszáj nektek bolgároknak maradni?! Holnaptól kezdve magyar nevet viseltek és leteszitek a honpolgári esküt.

VI.

Ugy történt, ahogy Alemann mester mondta. A bolgárok azóta a legszebb magyar nevek viselői és már le is tették a honpolgári esküt. Van köztük egy szerb katonaszökevény is, aki a háborútól való félelmében katonaruhában ugrott bele a Dunába, elérte a zimonyi partot és meg sem állott Budapestig, ahol jelentkezett Alemann főtisztnél. Ma már ő is levetette a szerb hangzású nevet, magyar állampolgár lett, mint a szerbek legnagyobb elleu-ségei, a bolgárok.

Igy járt tul Alemann Aladár főtiszt a földművelésügyi miniszterium eszén. Ritka holló a főváros közigazgatásában.